

Η ΞΕΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ

Αγίου Πνεύματος Βιβλίο
1-3-98

Ο Θεός της Υποταγωγής της Ξένης του Αδάμ.

Η Κυριακή της Υποταγωγής βρίσκεται στα πρότερα ή μάλλον είναι τα πρότερα της Ηθικής και Μυστικής Τεθροισμένης, είναι τα πρότερα της Νυκτείας, και στα πρότερα της νυκτείας ή πτωχιά και έξω από τα πρωτόπλαστον από τον Παράδεισο. Γιατί; Ποιο λόγο και ποιο σκοπό έχει τώρα στην αρχή της διαρκούς, στην έναρξη της νυκτείας ή υποταγής αυτή του πειράματος των πρωτόπλαστον; Έχει σκοπό και ευχαρία, και βολικό σκοπό, μεγάλη ευχαρία.

Για να καταλάβουμε αυτό τον σκοπό,ας πάρουμε υποψήφιας τούτο. Ου η εμάρτια και πτωχιά των πρωτόπλαστον ήταν παράβαση και κατάργηση νυκτείας. Τι είχε πη ο Θεός στους πρωτόπλαστον; Από όλα τα καρπώ του Παράδεισου να τρώγατε. Από ένα καρπό δεν θα τρώτε, τον καρπό της γνώσεως, της γνώσεως του καλού και του κακού. Αλλάς ήταν ο απαγορευμένος καρπός. Από αυτόν τους είπε δεν θα τρώτε. Ούτε θα τον τρώτε, ούτε θα τον άγγιξετε. Γιατί, την ημέρα που θα τρώτε από αυτόν, θα πεθάνετε. **«ΕΓΩ ΔΕ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΕΠΗΡΩΤΕ ΑΠ' ΑΥΤΟΥ, ΔΑΝΔΙ ΤΩ ΑΠΟΔΑΝ ΕΙΔΕ» (Γεν. 3:17) «ΟΘ ΓΑΡ ΕΙΔΕ!» ΔΕΝ ΘΑ ΤΡΩΤΕ!**

Η εντολή λοιπόν απαγορευτική εντολή, ήταν εντολή νυκτείας, και ήταν η πρώτη εντολή που έδινε ο Θεός στους ανθρώπους. Και η πρώτη αυτή εντολή, εντολή νυκτείας! Ταγμα, ταγμα ταγμα, όλο και βουδρωτός ταγμας η εντολή της νυκτείας. **«ΑΥΤΟ ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗ ΝΥΚΤΕΙΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΖΕΙ ΝΟΜΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΗΚΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΔΡΩΠΟΤΗΤΟΣ»!** Είναι, λέει ο μέγιστος της νυκτείας αρχαότερα από το νόμο που έδωσε ο Θεός στους Εβραίους και έχει την ίδια ηθική με την ανδρωπότητα. Πορ βωσά, αβού, μόρις ομμιονεφιδανίε ο ανδρωπός τού οδούκε και η εντολή της Νυκτείας.

Ποιτών, πρώτη εντολή η Νυκτεία. Και πρώτη παράβαση και εμάρτια η κατάργηση της Νυκτείας. Στο γήνημα της Νυκτείας κηρύθηκε να δοκιμασθή και να βάλω την υπακοή του στο Θεό ο άνθρωπος. **«ΔΕΝ ΘΑ ΤΡΩΤΕ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΙΔΟΣ»!** Μεγάλο πράγμα, αφού από όλα τα άλλα θα έτρωγαν; Μικρό, υποτένιο, αβήματα. Και στο γήνημα της Νυκτείας έπεσε, παρέκλυσε αμάρτυβε ο άνθρωπος. Μικρή εντολή κηρύθηκε να τηρήσει, και βή μικρή εντολή έπεσε. Γι αυτό και η εμάρτια του μεγάλου. Μεγάλη εμάρτια η παράβαση

της νύκτας εμάνη γιατί ήταν δυνατό και εύκολη διακοπή της υπηρεσίας.
Παρόμοια νύκτα γοητών, η πρώτη άμαρτία με τρομώδη, αφάνταστα και απροσδο-
κία βέβαια και έκτακτα αποτελέσματα.

Και τώρα έρχεται η μεγάλη Τεσσαρακοστή, περίοδος νύκτας, στα προδρόμους η
πρώτη εντολή και η πρώτη άμαρτία και η πρώτη θλίψη, θλίψη εναντίον του Πα-
τρός και κατά όλων και ημίωρα των ανθρώπων. Θέλει να μας πη η Εκκλη-
σία μας. Αρχίζω η νύκτα. και προσέξτε Χριστιανοί. Προσέξτε έβεις που
μπορείτε ανήξευ, να νύκτωβετε. Προσέξτε να νύκτωβετε να την υπηρε-
τε η νύκτα της Σαρακοστής. Γιατί και η νύκτα είναι εντολή του Θεού
και της Εκκλησίας, και είναι μεγάλη, σοβαρή εντολή. και η νύκτα διφε-
ται ηδ το καρδ και της ψυχής και της αχρείας σας. της ψυχής σας κυρίως.
Για να ανακαινισθεί η ψυχή. Για να νεκρωθούν τα πάθη και οι βλαβερές
βασικές επιθυμίες και όρμεις. και η νύκτα είναι δοκιμή βεβήτακων,
βέ εκπαίδευση εντολής και ψυχικής ενισχύσεως και οικοδομής.
Είδαμε η επάθε ο Αδάμ με την κατάρτιση της νύκτας. Παρέβη εναν-
τιον εντολής. Ανόμωβε. Παράνομωβε. Ημερωβε ο πρωτοπατωσ και εκδι-
χθηκε από τον Παράδεισο οιδ της βρωσεως με το που έφαγε. Προσέξτε
έβεις τώρα Χριστιανοί. Διδάσκωμενοι από το παράδειγμα του προφύτου και
χενάεχη μας Αδάμ και θρόβον άντεχεστε και δεν είδε άφρωστοί,
τηρηώβε, με άκρ βρωσώρηστε και με προσημία και χαρά δεχώμετε και αναρρώβετε
τη νύκτα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής!

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ηδ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ.

Ανθρωποι παρής άρετής οι άσφαροι Πατέρες της Εκκλησίας δεν είναι πα-
ράδειο οει πρέκουν μεγάλη ερωμία ηδ τη νύκτα. Οιδιος άρρωσε οκρωίος με
τη διδασκαλία του και το άφο παράδειγμα του νομοθέτηβε το καρδικό της νύ-
κτας. Πως ήταν δυνατό και οι Πατέρες της Εκκλησίας να μη βωδίσω οάη-
χνη του; Διδάσκω και ατάρ οει η νύκτα, ηιδ κείνους που ήπαρον ηδ την τη-
ρηώβουν, είναι και καθ ^{επιπέλω της} εατήν άρετή, άρρη και μέσο ηιδ τρωδο οών άρετή.
Πως όμως δεν παραλείπουν να διακηρύξουν εκείνο, που και οι άσπρωστοί
προφύτες διδάσκων. Να άμωρή μόνη η άπορωχή ηριόμένων τρωών χωρίς

των αποτυχών και της αμαρτίας δεν είναι αληθινή και εδράζεται νυστρία στο θεό.
Να δοθεί ο χρονογράφος Μέγας Βασιλείος στους δύο περιλήψεις λόγους των νυστρίων

Μην μέντοι εν τη αποχή μόνη των βωμάτων (των φερών ουρανίου)
το της νυστρίας αχάδον ορίσθαι. Νυστρία γάρ αληθής η των κακών εν-
δοξίωσις. Ημε πάντα συνδέσμον δικίας. Αφες τω πτυχίον τω γύπτιον.
Αφες αυτώ τα σφαιρήματα. Μην ες κότερας και μάχας νυστρίων
κρίων ουκ εδότης, αλλ' εδότης των δολοφόν. Οίνου απεχμή, αλλ' εβ-
ρμών ου κρατής. Των εσπεραν αναμένεις ες μεταλήψιν, αλλ' εσπανάς
των ημερών ες δικασίον.

Αλλοτε παλι επουνη τω νυστρία και λέει οα μας κενε ομοιους με τω
Αρχεφους. Η νυστρία, χρονογραφος, ανεδειξε νομοθετων του Μωυσην. Νυστρία
καρπός είναι ο προφήτης Σαμουήλ... Η νυστρία ανεδειξε τον μερκαδην.
Νυστρία ο προφήτης Ηλίας απεκηρισε τον ουρανόν εφ' ου και εβ-
ρηνας... Προκειμένου λοιπόν να νυστρίωσι, μη βινωπτίωσι Ιουδαίως
αλλ' εβρηνα μετ' η εβρηνικήν εντολήν, ηνε καρπός μη πενδαν δια των
σερμίν της χάριτος, αλλ' εχριστομίας ηυχικώς δια της πνευματι-
κής αποστασεως. Διου ηωρής καρπός ου η εβρησ επιδημα κατά του
πνεύματος, το δε πνεύμα κατά της βάρκας! (Η καρπός ενδημα φέρει μας
τα δουρίε της επιδημίας της βάρκας, επιδημα εναντιον της ανώτερας πνευ-
ματικής φέρει μας, που εμπεεται από το Άγιο Πνεύμα). **Επειδή** λοιπόν τα δύο
αυτά η εβρησ ενδημα και το πνεύμα, είναι εναντιον το ένα προς το άλλο, δε
περισεύχηται τω εβρησ τω βάρκας, δε αυξήσωμεν δε τω εβρησ
ναμιν των ηυχών, να δια της νυστρίας νικήσωμεν τα αμαρτωρά παθη
και λήσωμεν τους σεφάνους της εχκρατείας!

Ο δε εβρησ Χρονοτομος παρρησ φέρει εδω ομίες του παροδοιφου εβρη-
σ της νυστρίας και τω εδραση στο θεό νυστρία. Νυστρία εβρησ, χρονογραφος,
δεν ειναι αυτην των τωπικιών που κέρνωσ ο παρρησ, αλλ' αυτην αληθινών
νυστρίων. Όχι τω αποχή μόνον από τροφής, αλλ' και από της αμαρτίας...
Επειδή λοιπόν τωτον μεγάλος είναι ο εκ της νυστρίας κίνδυνος δι' εβρησ
οι σφοδρι δε εβρησ τωτον προει να νυστρίουν, δε μενδωμεν τους νόμους της

χριστός, διὰ τὸ μὴ δεξιῶν ἀέρα, μὲν ἡροδοκώμενος τὰς βουλὰς. Ἡ νοσῶσα
εἶναι φάρμακον. Ἄλλο τὸ φάρμακον καὶ τὸ εἶναι πῶς περὶ ἀρετῆμον μὲν
πολλὰς ἀρετῶν, ὅταν δὲ εἰς ἕνα πῶς τὸ χρυσοποιεῖν οὐκ ἀδύνατος...

Ἐάν δέ, προκειμένου νὰ δεξιῶμεν τὸ σώμα, εἶναι ἀνάγκη νὰ καταβῶμεν
τὸν προδοχμ, πρὸ περιβότερον πρέπει νὰ προσέχωμεν καὶ νὰ φροντισῶμεν διὰ
τῆς ψυχῆς... τὰ εἴπα αὐτὰ ὄχι διὰ περιφρονῆσαι τὴν νοσῶσαν ἀλλὰ διὰ νὰ
τὴν ἀμύσῃ. Τὴν δὲ τῆς νοσῶσας εἶναι τὸ νὰ ἀπεχθῆται ἀπὸ τοῦ σώματος ἀλλὰ νὰ πεισθῆται
ἀπὸ τὸν νοσῶσαν. Ἐάντος δὲ οὐκ ὀφείλει τὴν νοσῶσαν μόνον ὡς ἀποχμ ἀπὸ τῆς το-
σοῦ, αὐτὸς εἶναι πρὸ τῆς ἀσθενείας πᾶσα πρὸ. Ἄλλο τὸν νοσῶσαν; Δεξέσθαι δὲ τὴν
ἐργῶν εἶναι τὴν νοσῶσαν εἶναι. Πόσω ἔργων; Ἐάντος πτωχόν, ἐχέτω τὸν ἑαυτοῦ
κατὰ τὸν ἑαυτοῦ εἶναι, συμφορῶν; Ἐάντος εἶναι εἶναι πρὸ τοῦ σώματος, μὴ τὸν φροντισῶν...

Ἄς μὴ νοσῶν μόνον τὸ σώμα, ἀλλὰ καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ ἀκροῦ καὶ οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες
καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος. Ἄς νοσῶν αἱ χεῖρες διατηρηθῆναι καθαροὶ ἀπὸ ἀπαι-
χῆν καὶ πηλοειδῶν. Ἄς νοσῶν οἱ πόδες, ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τοῦ σώματος πρὸς ἀ-
χρῶν εἰς τὰ παρὰ τὸν ἑαυτοῦ. Ἄς νοσῶν οἱ οὐρανοὶ μὲ τὸ νὰ μὴ παρατηρῶν ποτε
τὰς ἀσθενείας ὄψας, μὲ νὰ περιεργάζονται τὰ ξένα κῆρυ... Δὲ τῶν κρῆματα; Μὴ
τῶν ἀσθενείων μὲ τὰ μέλη εἶναι. Ἄς νοσῶν καὶ ἡ ἀκροῦ. Νουθεσία δὲ τῆς ἀκροῦ εἶναι
τὸ νὰ μὴ δεχθῆται κατὰ τὴν καὶ διαβοχὰς ἐναντίον τοῦ πηλοῦ. Διότι εἶναι
ἡ ἀκροῦ τῶν εἶναι, εἶναι πρὸ νὰ παραδεχθῆται ἀσθενείων κατὰ τὴν καὶ τὸ
σώμα ἀπὸ γόμφου ἀσθενείων καὶ ἀπὸ ἄλλων. Διότι πᾶσι τὸ ὄψας, ὅταν εἶναι τῶν
μὲν πρὸς τὴν καὶ ἀκροῦ, σαρκῶν δὲ καὶ κατὰ τῶν καὶ τῶν ἀσθενείων καὶ τῶν ἀσθενείων καὶ τῶν ἀσθενείων
τὸν κατὰ τὴν καὶ ἀκροῦ, εἶναι κρῆματα ἀσθενείων, ἀσθενείων τῶν ἀσθενείων τῶν ἀσθενείων
Δι' αὐτὸ καὶ ὁ ἄπ. Πάυλος ἐνεβάτε τὸν ἑαυτοῦ εἶναι. Ἄς εἶναι νὰ ἀσθενείων ὡς ἀσθενείων
εἶναι, ἀσθενείων καὶ κατὰ τῶν εἶναι, προσέχετε μὴ τῶν ἀσθενείων ἀσθενείων
μεταξὺ εἶναι.

Σὲ εἶπεν δὲ ὁμιλία του ὁ ἱερός Πάτερ Ἰερεῖ: Ἄς ὁ χριστιανὸς δεχθῆ νὰ κατὰ
αὐτὸ (τὸν προφορῶν ἀναφῶν), τότε εἶναι τῶν ἀσθενείων νοσῶσαν,
τῶν ὅταν περιβότερον ἀπὸ ἑαυτοῦ ἀπὸ ἑαυτοῦ ὁ κύριος. Διότι καὶ αὐτῶν
τῶν ἀποχμ ἀπὸ τῆς τοσοῦ (διὰ τῆς νοσῶσας) εἶναι αὐτῶν διὰ τῆς εἶναι
εἶναι χαρῶν τῶν ἀσθενείων τῶν ἀσθενείων τῶν ἀσθενείων ἀσθενείων

διδ τῶν ἐπιτηδεύσεων τῶν ἁγίων!

ἔχετε λοιπὸν ἀγαπητοί μου, **δεῦτε ἐργαζομένης ἐν τῷ πνεύματι ἀπαιτητῶν** τῆς ἐκκλησίας, ἰσχυρῶς ὡς καὶ τὴν περίοδον τῆς μεγ. τε ββαρῶν. ἀδελφικῶς ἐνταῦθα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων μὴς προβάλλον καὶ μὴς προτρέπον.

ἔδεῦτε ἐργαζομένης ἐν τῷ πνεύματι ἀπαιτητῶν καρπῶν μετάνοιας ἐν τῷ πνεύματι, οὐκ ἐν βραχυδίᾳ καὶ πτόμαδι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν προερχοῦς καὶ μυσταῖς, τὰς ἀρετὰς καλοῦσύντες.

Ἡ τήρησις τῆς μυστίας ἀπὸ αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς ἵνα μυστεῖται ἵνα εἶναι ἡμᾶς μέσο βραχυτάκω. Ὅσοι ὅμως μυστεῖοντες καὶ μὴν μυστεῖοντες καλοῦσύντες ἵνα ἐπιδοδοῦμε ἑνταύκωτα ἐπὶ πνευματικῶν ἀρετῶν, ἵνα μὴ περιχόμε τὶς ἀρετῆς, πρὸς ἀπαιτῆ ἀπὸ θεοῦ μὴς **ὁ κύριος τοῦ ἔργου**. Ἡμᾶς δὲ, χρονοῦσ τὸ πρῶτον ἔργου τοῦ καὶ ἔμμε, ἵνα μὴς ἀναδραμεῖσ ἵνα ἀπαιτῆ εὐχαριστία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Ἡμᾶς -